

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΕΛΙΣΣΑΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τό Σάββατον, 14^{ον} / 27^{ον} Ἰουνίου 2020, ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἐλισσαίου εἰς τήν ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ Ἱεράν Μονήν, τήν κειμένην εἰς τό μέσον τῆς πόλεως τῆς Ἱεριχοῦς παρά τήν συκομορέαν τοῦ Ζακχαίου.

Κατά τήν ἡμέραν ταύτην ἡ Ἐκκλησία ἐπιτελεῖ τήν μνήμην τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἐλισσαίου, ὡς οὗτος μαρτυρεῖται ὑπό τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης εἰς τά βιβλία τῶν Βασιλειῶν, ἥτοι ὡς κληθεῖς ὑπό τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ εἰς τό ἔργον τοῦ θεοῦ καί χρισθεῖς τῇ προστάξει τοῦ θεοῦ ὡς προφήτης ἀντ' αὐτοῦ καί ἀκολουθήσας αὐτόν δι' ὅλου τοῦ βίου αὐτοῦ καί ἀξιωθείς ὑπό τοῦ θεοῦ τοῦ θαυματουργικοῦ χαρίσματος.

Ἐν τῇ θείᾳ δυνάμει τῇ δοθείσῃ αὐτῷ, μετέτρεψε τά πικρά καί βλαβερά ὕδατα τῆς παρά τούς πρόποδας τοῦ Σαρανταρίου ὄρους πηγῆς τῆς Ἱεριχοῦς εἰς γλυκά καί πόσιμα καί ἐπετέλεσε πολλά σημεῖα καί θαύματα, τέλος δέ ἡξιώθη καί Χάριτος διπλῆς ὑπό τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ, ἀποσταλείσης ἄνωθεν ἀπό τοῦ πυρίνου ἄρματος αὐτοῦ διά τῆς ριφθείσης αὐτῷ μηλωτῆς, ἐπὶ τῆς ὁποίας καί πατήσας διῆλθε τά ὕδατα τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ.

Εἰς τήν ὥς ἄνω Ἱεράν Μονήν προεξῆρξε τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχου καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἑλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ, Ἀγιοταφίτων Ἱερομονάχων, ὡς τῶν ἡγουμένων τῶν Ἱερῶν Μονῶν Χωρίου τῶν Ποιμένων / Μπετζάλλας Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰγνατίου, Σαρανταρίου ὄρους π. Ὀνουφρίου, τοῦ π. Χρυσογόνου ἐκ τῆς Ἱ. Μονῆς Χοζεβᾶ, τοῦ π. Κυριακοῦ ἐκ τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀββᾶ Γερασίμου, τοῦ Ἀρχιδιακόνου Μάρκου καί τῶν Ἱεροδιακόνων Εὐλογίου καί Συμεών, συμπροσευχομένων τοῦ ἡγουμένου τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀββᾶ Γερασίμου τοῦ Ἰορδανίτου Ἀρχιμανδρίτου π. Χρυσοστόμου καί τοῦ ἡγουμένου τῆς Μονῆς Τιμίου Προδρόμου Ἰορδάνου Ἀρχιμανδρίτου π. Βαρθολομαίου, Ἀραβοφώνων Πρεσβυτέρων ἐκ διαφόρων περιοχῶν καί μετεχόντων τῶν μελῶν τοῦ ποιμνίου τῆς Ἱεριχοῦς.

Πρός τούτους ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ἔχοντα ὡς ἔπεται:

«Προβλέπει θεϊκῇ, Ἡλιοῦ σε ὁ μέγας, σοφέ Ἐλισσαιέ, φοιτητὴν ἐπισπᾶται, Προφήτην δεικνύων σε ἐλλαμπόμενον Πνεύματι· ὅθεν σήμερον τήν Παναγίαν σου μνήμην ἐορτάζομεν εὐσεβοφρόνως τιμῶντες, σύν τούτῳ σε ἔνδοξε»· ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνωδὸς τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Ὁ διπλὴν τήν χάριν εἰληφώς παρά τοῦ ἁγίου Πνεύματος καί φοιτητῆς γενόμενος τοῦ μεγάλου Ἡλιοῦ τοῦ θεσβίτου, Ἐλισσαιὸς ὁ Προφήτης, συνήγαγε πάντας ἡμᾶς

σήμερον ἐν τῇ ἐπωνύμῳ ἱερᾷ αὐτοῦ Μονῇ ἐν τῇ ἱστορικῇ πόλει Ἰεριχοῖ τῆς Παλαιστίνης, ἵνα πανηγυρικῶς ἐορτάσωμεν τὴν σεπτὴν αὐτοῦ μνήμην ἀφ' ἑνός, καὶ εὐχαριστήσωμεν τῷ ἁγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ, τῷ ἀναδείξαντι αὐτόν [τόν Ἐλισσαῖον] «σκεῦος θαυμαστόν», (Σοφ. Σειρ. 43,2) αὐτοῦ, ἀφ' ἑτέρου.

Εἶπε Κύριος πρὸς Ἥλιού· πορεύου, ἀνάστρεφε εἰς τὴν ὁδὸν σου ... καὶ κρίσεις καὶ τόν Ἐλισσαιέ υἱόν Σαφάτ, κρίσεις εἰς προφήτην ἀντί σου... Καὶ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν καὶ εὐρίσκει τόν Ἐλισσαιέ υἱόν Σαφάτ, καὶ αὐτός ἡροτρία ἐν βουσί ... καὶ ἀπῆλθεν ἐπ' αὐτόν καὶ ἐπέρριψε τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν· καὶ κατέλιπεν Ἐλισσαιέ τὰς βόας καὶ κατέδραμεν ὀπίσω Ἥλιού ... καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω Ἥλιού καὶ ἐλειτούργει αὐτῷ», (Γ' Βασιλειῶν 19, 15-21), ἀναφέρει ὁ συγγραφεὺς τοῦ βιβλίου τῶν Βασιλειῶν.

Ἡ προσωπικότης καὶ τὸ προφητικὸν χάρισμα τοῦ Ἐλισσαίου ἐξαίρεται μετ' ἀκριβείας εἰς τὸ βιβλίον τῆς «Σοφίας Σειράχ», λεγούσης: «Ὅταν ὁ Ἥλιος ἐκαλύφθη ὑπὸ τῆς λαίλαπος ἐκείνης καὶ ἀνελήφθη, ὁ Ἐλισσαῖος ἐνεπλήσθη ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἥλιου. Κατὰ τὰς ἡμέρας του, ὁ Ἐλισσαῖος δέν ἐταράχθη ὑπὸ οὐδενός ἄρχοντος, οὐδεὶς ἐκυριάρχησεν ἐπ' αὐτοῦ. Οὐδεὶς λόγος του ἦτο ἀνώτερος τῶν ἔργων του καὶ ὅταν ἀπέθανε διὰ τοῦ σώματος ἐν τῷ τάφῳ του ἐγένετο θαῦμα. Καὶ ἐν ζωῇ αὐτοῦ ἐποίησε τέρατα, θαύματα, καὶ ἐν τελευτῇ θαυμάσια τὰ ἔργα αὐτοῦ», (Σοφ. Σειράχ 48, 12-14)

Αὐτός οὗτος ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ποιεῖται μνεῖαν τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἐλισσαίου κατὰ τὴν διδασκαλίαν αὐτοῦ εἰς τοὺς Φαρισαίους : «καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν ἐπὶ Ἐλισσαίου τοῦ προφήτου ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐκαθαρίσθη εἰ μὴ Νεεμάν ὁ Σύρος», (Λουκ. 4,27) κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ.

Ἀξιοσημεῖωτον δέ, ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς δέν ποιεῖται μνεῖαν μόνον τοῦ θαυμαστοῦ Προφήτου Ἐλισσαίου, ἀλλὰ καὶ ὅλων τῶν ἁγίων Προφητῶν τοῦ Μωσαϊκοῦ Νόμου. Καὶ τοῦτο, διότι οἱ προφῆται προκατήγγειλαν καὶ προετοίμασαν τὴν ὁδὸν τῆς ἐν τῷ κόσμῳ καὶ ἐπὶ γῆς ἐπιδημίας τοῦ Θεοῦ Λόγου τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, κατὰ τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ τούτου τοῦ Κυρίου, εἰπόντος εἰς δύο ἐκ τῶν μαθητῶν Αὐτοῦ, πορευομένων εἰς Ἑμμαούς: «ᾧ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ, τοῦ πιστεύειν ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται! οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τόν Χριστόν καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ;» (Λουκ 24, 25-26). Καὶ ἀλλαχοῦ: «ἀνοίξας δέ Πέτρος τὸ στόμα αὐτοῦ εἶπεν... ὅτι αὐτός ὁ Χριστὸς ἐστὶν ὁ ὠρισμένος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ κριτὴς ζώντων καὶ νεκρῶν· τούτῳ πάντες οἱ Προφῆται μαρτυροῦσιν ἅφεςιν ἁμαρτιῶν λαβεῖν διὰ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ πάντα τὸν πιστεύοντα εἰς αὐτόν», (Πράξ. 10:34, 42-43).

Ὁ δέ Ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν Θεῖος Παῦλος ἐξαίρει εἰς τὸ κήρυγμα αὐτοῦ τὴν ἐκλογὴν καὶ ἀποστολὴν τόσον τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ὅσον καὶ τῶν προφητῶν, οἵτινες ἀπὸ κοινοῦ ἀποτελοῦν τὸν θεμέλιον λίθον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἔχει οἰκοδομηθῆ τὸ κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ, τοῦ Χριστοῦ ὄντος ἀκρογωνιαίου λίθου: «ἄρα οὖν οὐκέτι ἐστὲ ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ συμπολῖται τῶν ἁγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ, ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ», (Ἐφ. 2. 19-20).

Εἰς τοῦτο ἀκριβῶς διακρίνονται οἱ ἀληθινοὶ Προφῆται ἀπὸ τοὺς ψευδοπροφήτας, εἰς τὸ ὅτι κηρύττουν καὶ προκαταγγέλλουν τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τὴν Γέννησιν τοῦ Χριστοῦ: «ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει, καὶ τέξεται υἱόν, καὶ

καλέσεις τό ὄνομα αὐτοῦ Ἑμμανουήλ», (Ήσ. 7,14), προαναγγέλλει ὁ Προφήτης Ἡσαΐας.

«Χαίροις ὦ Ἐλισσαΐε, ἐπιδεδειγμένος τήν ἰσάγγελον ἐπί γῆς πολιτείαν ἐν σαρκί τε βιώσας ὡς ἄριστος. Ἀϋλόν σου τό ὄμμα, τῆς ψυχῆς προφήτα φυλαξάμενος, τῇ τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἵγλη, προορᾷ ἡξιώθης τά μέλλοντα», ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ ἅγιος Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος, ἀπευθύνων λόγους παρηγορίας καί ἐνισχύσεως ἐν τῇ Καθολικῇ αὐτοῦ ἐπιστολῇ λέγει: «ὑπόδειγμα λάβετε, ἀδελφοί μου, τῆς κακοπαθείας καί τῆς μακροθυμίας τούς προφήτας, οἱ ἐλάλησαν τῷ ὀνόματι Κυρίου», (Ἰακώβου 5,10). Τό γεγονός τοῦτο καταδεικνύει ὅτι τόσον οἱ Ἀπόστολοι ὅσον καί οἱ Προφῆται, ὡς ἐκλεγεγμένα ὄργανα τοῦ θεοῦ ἤγοντο ἐν τῷ Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ (Λουκ 4, 1) δηλαδή τῷ Πνεύματι τοῦ Χριστοῦ. Τήν δέ διάκρισιν τοῦ προφητικοῦ λόγου καί τοῦ ἀποστολικοῦ ἐπισημαίνει ὁ ἱερός Χρυσόστομος σχολιάζων τούς Κυριακούς λόγους: «ἵνα καί ὁ σπείρων ὁμοῦ χαίρῃ καί ὁ θερίζων», (Ἰωάν. 4,36). Οἱ προφῆται εἰσὶν οἱ σπείραντες, ἀλλ' οὐκ αὐτοί ἐθέρισαν, ἀλλ' οἱ Ἀπόστολοι.

Μέ ἄλλα λόγια, τό θέλημα τῶν Προφητῶν ἦτο ἡ ἔλευσις τοῦ Χριστοῦ εἰς τούς ἀνθρώπους. Αὐτό εἶναι τό θέλημα τοῦ σήμερον τιμωμένου ἁγίου ἡμῶν Προφήτου Ἐλισσαίου, ἵνα ὁ Χριστός προσέλθῃ καί κατοικήσῃ εἰς τās καρδίας ἡμῶν.

Δεῦτε οὖν, ἀδελφοί μου, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ καί Σωτῆρι ἡμῶν ἱκετεύσωμεν τόν παῖδα τόν ἅγιον καί θαυματουργόν αὐτοῦ Προφήτην Ἐλισσαῖον σὺν τοῖς συνεορτάζουσι αὐτῷ ἁγίοις πατράσι Μεθοδίῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Κωνσταντινουπόλεως καί ἱερομάρτυρι Κυρίλλῳ Ἐπισκόπῳ Γορτύνης Κρήτης, καί μετὰ τοῦ ὑμνωδοῦ εἵπωμεν: «Ἰαμα τοῖς νοσοῦσι καί πλημμελημάτων καθαρτήριον ἐκ θεοῦ, Ἐλισσαΐε, τοῖς γνησίως ὑμνοῦσι σε αἵτησαι». Ἀπάλλαξον δέ ἡμᾶς καί τόν κόσμον ἅπαντα ἐκ τῆς ἐνδημούσης μάστιγος τῆς λοιμώδους νόσου τοῦ κορονοϊοῦ, ἵνα ἐν σοί δοξάζεται τό ὄνομα τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν».

Μετά τήν θείαν λειτουργίαν ἀνεγνώσθη ἡ εὐχή εὐλογίας τῶν σταφυλῶν καί παρετέθη τό ἐόρτιον κέρασμα εἰς το ἡγουμενεῖον.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας